దృష్టిదోషం

జొన్నలగడ్డ రాజగోపాలరావు

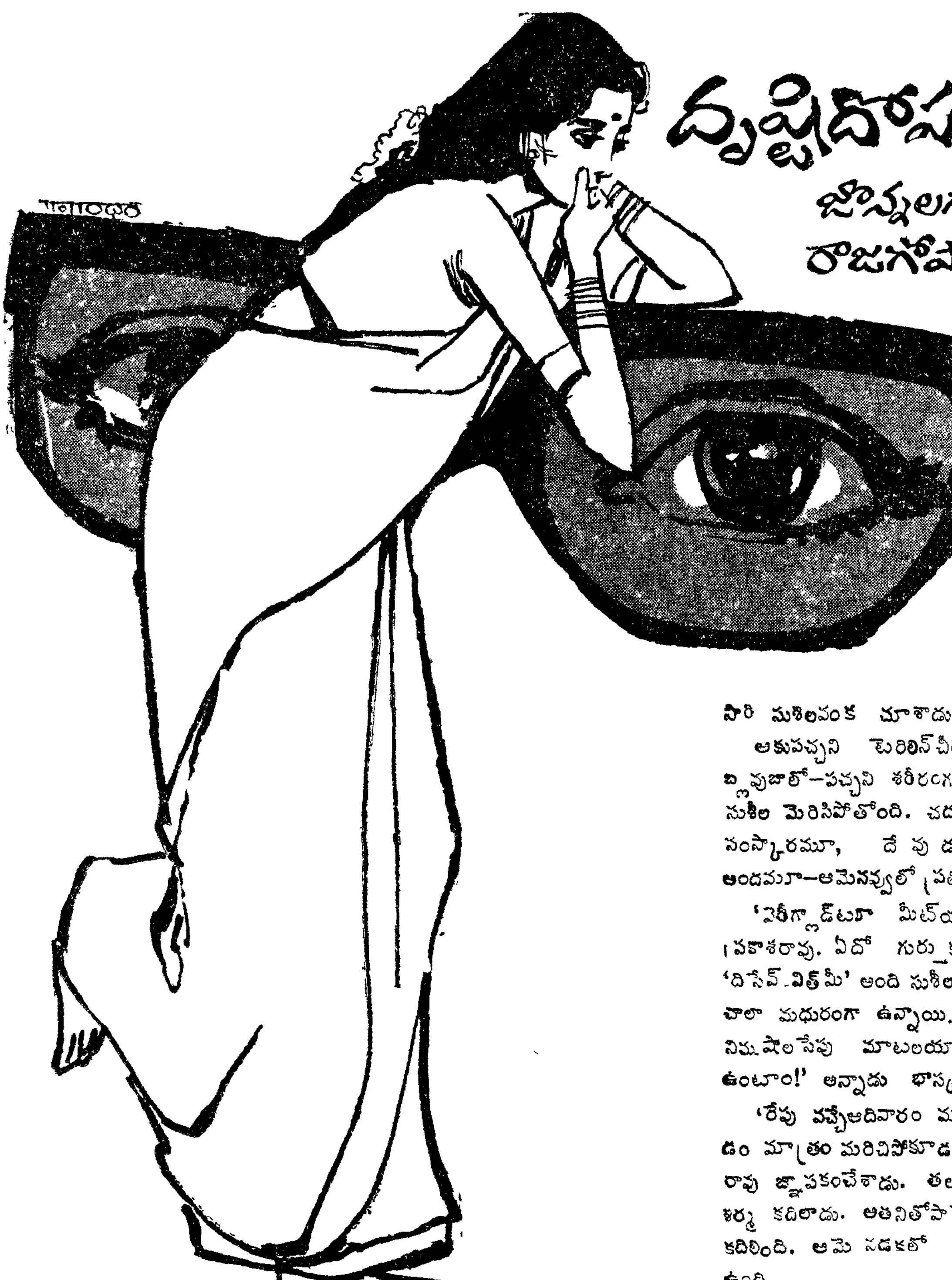

'ఇతను ప్రకాశరావని — కెమిస్ట్రీలో రీసెర్చి చేస్తున్నాడు—ఈమె నాభార్య సుశీల!' భాస్కరశర్మ తనభార్యను ప్రకాశరావుకి పరిచయంచేశాడు.

ప్రకాశరావొకసారి తలవంచుకుని అడిగాడు, 'మీ శ్రీమతి బాగా చదువుకున్నట్లు చెప్పినట్లు జ్ఞాపకం!'

'ఆఁ బీయస్సీ ఫస్టుక్లాసులో ప్యాసయింది' — భాస్కరశర్మ గర్వంగా అన్నాడు. ప్రకాశరావు తలఎత్తి మళ్ళీ ఒక సారి సుశీలవంక చూశాడు.—

ఆకుపచ్చని టెరిలిన్‌చీర, ఆదేరంగు బ్లౌజులో—పచ్చని శరీరంగల అందమైన సుశీల మెరిసిపోతోంది. చదువు ఆమెకిచ్చిన సంస్కారమూ, దేవుడు ఆమెకిచ్చిన అందమూ—ఆమెనవ్వులో ప్రతిఫలిస్తున్నాయి.

'వెరీగ్లాడ్‌టుసీ మీట్‌యూ' అన్నాడు ప్రకాశరావు. ఏదో గుర్తుకు వచ్చినట్లు 'దిసేమ్ విత్ మీ' అంది సుశీల. ఆమెమాటలు చాలా మధురంగా ఉన్నాయి. మరో రెండు నిముషాలసేపు మాటలయ్యాక — 'మరి ఉంటాం!' అన్నాడు భాస్కరశర్మ.

'రేపు వచ్చేఆదివారం మాఇంటికి రావడం మాత్రం మరిచిపోకూడదుస్మీ!' ప్రకాశరావు జ్ఞాపకంచేశాడు. తలఊపి భాస్కరశర్మ కదిలాడు. అతనితోపాటే సుశీలకూడా కదిలింది. ఆమె నడకలో గొప్ప అందం ఉంది.

కొత్త చదువుకుని మంచి సంస్కారం ఉన్నవాళ్ళందరూ అందమైన అమ్మాయిలను వివాహం చేసుకుని సుఖపడుతున్నారు. ఎటొచ్చి తనే...

సుశీల వేసుకున్న బట్టల్లో వసుంధరను ఊహించుకుంటే? ప్రకాశరావు మనస్సు

బాధగామారిగింది. అతని మనస్సులో సుశీల చిత్రం ఒకసారి కదిలింది. ఒకవిధమైన అసంతృప్తితో అతను నిట్టూర్చాడు. తనను గురించే ఆలోచిస్తూ అతను ఇంటికి బయల్దేరాడు.

ప్రకాశరావులో చాలామంచి గుణాలున్నాయి. తన బాధ్యతలను గుర్తించి చిన్నప్పటినుంచీ జాగ్రత్తగా చదువుకున్నాడతను. పెద్దవాళ్లను ఏవిషయంలోనూ వ్యతిరేకించడు. అనవసరంగా ఇతరులను నొప్పించడు.

తనమంచి గుణాలవల్ల అతనెప్పుడూ నష్టపోలేదు. మంచివాడనీ, తెలివైనవాడనీ ఇంటా బయటాకూడా పేరు సంపాదించుకున్నాడు. ఎటొచ్చీ పెళ్లి విషయంలోనే అతని మంచితనం అతన్ని వేధించింది.

కొడుకు తనమాట కాదనడనే నమ్మకం కొద్దీ—వసుంధర సంబంధాన్నికుదిర్చారు సుబ్బారావుగారు. ఆయన ఆసంబంధాన్ని కుదర్చడానికి మరో ముఖ్యకారణముంది. వసుంధరతల్లి అరుణ, సుబ్బారావుగారికి వరుసకు చెల్లెలవుతుంది. కానీ సుబ్బారావుగారికి అరుణమీద స్వంతచెల్లెలిమీద కంటే కూడా అనురాగం ఎక్కువ. దానికి కారణాలేమైనా ప్రస్తుతానికి అవి అప్రస్తుతం! వసుంధర పదమూడోఏట అరుణ చనిపోయింది. చనిపోతూ సుబ్బారావుగారి దగ్గర మాటతీసుకుంది—వసుంధరను సుబ్బారావుగారు కోడలిగా చేసుకోవాలని.

దృష్టిదోషం

ప్రకాశరావుకి పెళ్లి విషయంలో విపరీతమైన కోర్కెలేమీలేవు. పెద్దలు నిశ్చయించుకున్న పెళ్లి చేసుకోవాలని అతని ఉద్దేశ్యముకూడా—కానయితే అమ్మాయి కాస్త అందంగాఉండి స్కూలుఫైనలు వరకయినా చదువుకునిఉంటే బాగుండునని అతని ఉద్దేశ్యం. అయితే తండ్రి అతని వద్ద పెళ్లిప్రసక్తి తీసుకువచ్చినప్పుడు మాత్రం అతను తన కనీసపు అభిప్రాయాలనుకూడా వెలిబుచ్చలేదు. అంతా మీ ఇష్టం!' అనేశాడు.

అయితే—తనుచేసిన పొరబాటు అతను పెళ్లిచూపుల్లో గుర్తించాడు. వసుంధర థర్డుఫారంకంటే ఎక్కువ చదువుకోలేదని అతనికి చూడ్డానికి వెళ్లేముందే తెలుసును. కానీ—ఆమె మరీ అంత అనాకారి కాకపోయినా అట్టే బాగుండదని—అతనికి ఆమెను చూశాకే తెలిసింది. నిజం చెప్పాలంటే ఆమె అతనికి నచ్చలేదు.

అయితే అవి లాంఛన ప్రాయంగా ఏర్పాటుచేసిన పెళ్లిచూపులు తప్ప మరేమీ కాదు. ప్రకాశరావు అంగీకారానంగీకారాలతో నిమిత్తం లేకుండానే పెళ్లి నిశ్చయమైపోయింది.

పెళ్లిచూపులు కాగానే—ప్రకాశరావు తండ్రితో చెప్పాలనుకున్నాడు. కానీ, అతనిలోని 'మంచివాడి ననిపించుకోవాలనేకాంక్ష' అతన్ని ఆపింది. తను ఒక ఆదర్శభర్తను కాగలనని నమ్మకం అతనికి ఉండేది. తన వంటి వారందరూ అందమైన అమ్మాయిలను వివాహం చేసుకోవాలంటే—వసుంధర వంటి అమ్మాయిలగతి ఏం కావాలి? పైగా వసుంధర తల్లిలేనిపిల్ల...ఆమెను వివాహం చేసుకోడంలో ఏదో త్యాగం చేస్తున్న అనుభూతి గోచరించిందతనికి.

తను నిజంగా త్యాగమే చేస్తున్నాడో, లేక తండ్రిమాట కాదనలేక త్యాగంగా సరిపెట్టుకుంటున్నాడో అతను ఆలోచించలేదు. ఏదే మయితేనేం అతనికి వసుంధరతో వివాహం జరిగిపోయింది.

వసుంధర కాపురానికి వచ్చినప్పట్నించీ ప్రకాశరావు తనలో తనే మధనపడసాగాడు. నిజానికి తనవంటి యోగ్యుడికి వసుంధర తగదనీ ఆసంగతి ఆమె మనస్సులో ఉండాలనీ అతనికుండేది. ఆమెకంటే తను ఏదో ఉన్నతస్థాయిలో ఉన్నట్టు—ఆమె తన్ను ఆరాధించాలనీ అతనికి అనిపిస్తూండేది. కానీ తన అభిప్రాయాలనెప్పుడూ అతను ఆమెముందు వెలిబుచ్చలేదు. తన మనసులోని మాటలను పొరబాటున కూడా వెలికి రానీకుండా— ఆమెమీద ఎంతో ప్రేమను కనపరుస్తూండే వాడతను.

వసుంధర మాత్రం ఒక సాధారణమైన భార్యగా వ్యవహరించేది. ఆమె తనూ భర్తతో సమానమని అనుకునేదిగానీ—ఎప్పుడూ అతన్ని ఉన్నతుడిగా భావించలేదు. భావించాలని ఆమెకు తెలియదు కూడా. మంచిమాటలతో అప్పుడప్పుడు అతన్ని మురిపించేది—ఒకొక్కప్పుడు అతని మీద అలుగుతూండేదికూడా. ప్రకాశరావు తన్ను పెండ్లిచేసుకుని ఏదో త్యాగం చేశాడన్న విషయాన్ని ఆమె చూచాయగాకూడా గ్రహించినట్టులేదు.

ఇదే విషయం అతన్ని బాధిస్తూండేది. తను కావాలనుకుంటే బాగా చదువుకున్న అందమైన అమ్మాయినే వివాహం చేసుకుని ఉండేవాడు. అయినా తను వసుంధరనే వివాహం చేసుకున్నాడు. కానీ ఆమె ఎన్నడూ ఆ విషయాన్ని తనవద్ద ప్రస్తావించదేం? తనతో సమాన మన్నట్టుగా మాట్లాడుతుందేం? అప్పటికీ ఓసారి మాటల సందర్భంలో—'నేను ఎమ్మెస్సీ ప్యాసయ్యాను తెలుసా?' అన్నాడు సరదాగా అన్నట్టుగా. అందుకు వసుంధర నవ్వేసి—

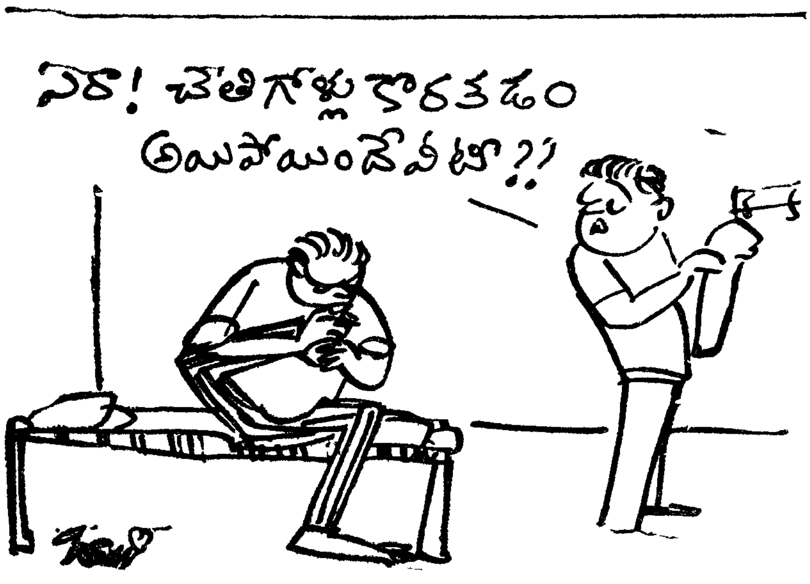

'నాకు మాత్రమేం తక్కువ? మావారూ ఎమ్మెస్సీ ప్యాసయ్యారు!' అనేసింది. అప్ప డతనికి వాదించాలని పించలేదు—వసుంధరను ఆప్యాయంగా దగ్గరకు తీసుకున్నాడు.

ఎవరో ప్రకాశరావు భుజం తట్టారు. ప్రకాశరావు ఉలిక్కిపడి అటుచూసి—'ఓ— రాజారావా? ఎవరో అనుకున్నాను'— అన్నాడు.

'అదేమిటోయ్ అలా పరధ్యానంగా పోతున్నావ్ సరదాగా బీచికి వెడదాం, వస్తావేమిటి?' అన్నాడు రాజారావు.

'వస్తా—పద!'

ఇద్దరూ బీచికి బయల్దేరారు. రాజారావు ఏ మేమిటో చెబుతూంటె ఊ కొడు తున్నాడన్నమాటే గానీ ప్రకాశరావు ఇంకా ఆలోచిస్తూనే ఉన్నాడు.

కాపురం పెట్టి ఏడాది దాటినా—తను వసుంధరను బీచికి ఒకటి రెండు సార్లకు మించి తీసుకు వెళ్లలేదు. ఆమె ఎన్నో సార్లు—వెడదామని అడిగేది కానీ — ఏదో కుంటిసాకు చెప్పి తప్పించుకుంటూండే వాడు. ఆమెతో బీచికి వెళ్లడాని కతని కెంతో సిగ్గుగా ఉండేది. అందరూ తనవంకే చూస్తున్నట్టూ, తనభార్య అందంగా లేదని పరిహసిస్తున్నట్టూ అనిపించేదతనికి. తమ ఒక్కజంటా తప్ప—బీచివద్ద కనిపించే ప్రతి జంటాకూడ చక్కగా అమరినట్టు అనుకునే వాడతను.

బీచికి రాకపోడానికి కారణం ఇది అని అత నెప్పుడూ వసుంధరకు చెప్పలేదు. తన అసంతృప్తిని పైకి వెలిబుచ్చి—ఇతరులను కష్టపెట్టడం అతనికెప్పుడూ అలవాటు లేదు. అలా తనలో తనే మధనపడు తూంటాడు.

'చూడవోయ్— ఈ వేళ బీచికి ఎన్ని జంట లొచ్చాయో— నేనూ మా శ్రీమతిని తీసుకురావల్సింది—' రాజారావు నిట్టూ ర్చాడు.

ప్రకాశరావు ఆలోచనల్లోంచి తేరుకుని పరిసరాలను పరికించాడు. ఎదురుగా నీలి రంగుతో సముద్రం కనిపించింది. తరువాత విరుచుకుపడే కెరటాలూ, సముద్రపుటినుకా ఎన్నో జంటలూ అతని కళ్లబడ్డాయి. అటూ ఇటూ చూస్తూన్న లతనికళ్ళు ఒక జంటమీద పడి ఆగిపోయాయి.

అతనికి బహుశా ముప్పైయ్యేళ్లుండ వచ్చు—బట్టతల! మనిషి కొంచెం లావుగా ఉన్నాడు ఇన్‌షర్ట్ వేశాడు. అతని భార్యే మరీతమాషాగా ఉంది. పొట్టిగా, లావుగా— పొడుగాటి ముక్కుతో—ఇవన్నీ చాలవన్నట్టు ఇద్దరూ కూడా నల్లద్దాల కళ్లజోడు పెట్టారు. సముద్రం కేసి చూపిస్తూ ఆవిడ ఏదో చెబుతూంటే భర్త—సముద్రపు హోరునిమించి వినిపించేలా నవ్వుతున్నాడు.

ప్రకాశరావు వాళ్లని రాజారావుకి చూపించి—

'చూడురాజా— వాళ్ల మొహానికి బీచి ఎందుకు చెప్పు—నలుగురూ నవ్వుకువేందుకు కాకపోతే—' అన్నాడు.

ఈ వ్యాఖ్యానికి రాజారావు ముఖం గంభీరంగా మారిపోయింది. అతను అదోలా ప్రకాశరావు వంకచూసి అన్నాడు—'వాళ్లు బహుశా బీచిని చూసి ఆనందించ డానికి వచ్చారనుకుంటాను — నలుగురికీ ఆనం దాన్నివ్వడానికి వచ్చి ఉండరు!'

రాజారావు వ్యంగ్యంగా మాట్లాడేడని గ్రహించేక ప్రకాశరావుకి తన మాటల్లోని పొరబాటు అర్థమయింది— 'బీచికి వచ్చేది ఎందుకు? అక్కడి వాతావరణంలోని సౌందర్యాన్ని ఆనందంగా అనుభవించడాని కేగా. అంతేకానీ అక్కడికి వచ్చేవాళ్లను ఆకర్షిద్దామని కాదుగదా—'

ఒకవేళ తన మనస్తత్వం విచిత్రమైన దేమో ననుకున్నాడు. ప్రకాశరావు' ఏ విషయమూ పూర్తిగా ఒప్పుకోలేదు. మరి, కేవలమూ తమ ఆనందం కోసమే అయితే— బీచికి వచ్చేటప్పుడు అందంగా అలంక రించుకుని, ఆకర్షణీయంగా తయారై రావడ మెందుకు?

అసలు మానవుడిలో ఒక లోపముంది. ఎప్పుడూ ఎదుటి వాడికన్న తను అధికుడి ననిపించుకోవాలని అనుకోవడం. ఖరీదైన బట్టలు వేసుకోవడమూ, కార్లలో తిరగడమూ—ఒక విధంగా తమ ఆధిక్యతను నిరూపించుకోడానికి చేసే ప్రయత్నాలే ఏమో—అదంతా ఎందుకు! కామేశ్వరరావు ఎంబాసిడర్ బూట్ కొన్నాడనేగదా— తమూ ఆ బూటు కొన్నాడు —

అభియోగాలలో వింతలు!

పక్కలో పరాయిపురుషుని ఎరగని పడతి

తన భార్య మరో మగ వాడితో పడకలో ఉన్నదని ఒకభర్త చూచాడు. ఆ పరపురుషుడు పక్కలో వున్న సంగతి తనకు తెలియదని విడాకుల న్యాయస్థానంలో ఆ సతి వాదించినది.

ఆమె మాటలన్నీ శుద్ధ అబద్ధమని న్యాయమూర్తి అన్నాడు. అయితే ఆమె పరపురుషుని సాంగత్య నేరం చేసినదని న్యాయమూర్తి కెయిరేన్స్ నిర్ణయించలేదు. పర పురుషుని పక్కలో శ్రీమతి మార్గరెట్ పియారల్ పడుకున్నదనే విషయము గురించి తగాదా యేమీ లేదంటూ న్యాయమూర్తి ఇట్లా చెప్పారు. తాగిన కైపులో ఇద్దరూ ఒకపడక మీదికి చేరినట్లు వీరిద్దరూ అంగీకరించారు.

'మోటు'గా మేల్కొలిపే వరకూ అదే పక్కలో మరొక జీవి ఉన్న సంగతి వీరిద్దరిలో ఏవరికీ తెలియు లేదు. ప్రేమాయణం సాగించాలనే అనుకుని వుంటారు. కానీ అంత వ్యవధి లేకపోయినది.

'తను వ్యభిచారం చేసిన నేరాన్ని ఇంతకుముందు ఒక అభియోగంలో శ్రీమతి సియారల్ తనంతటతాను అంగీకరించి వున్నది. ఇప్పుడు అలా అంగీకరించకుండా, నేరం చేయలేదని ఆమె అనడానికి, తగినంత కారణం కనిపించదు

'తన భార్య పర పురుషునితో ప్రేమాయణం సాగించినదని శ్రీ పీటర్ సియారల్ వాదించివుంటే —అతనివాద ననుఅంగీకరించే తీర్పు లభించివుండేదే

కానీ ఈ అభియోగంలో శ్రీమతి సియారల్‌కు అనుకూలంగానే తీర్పు లభించినది. నిర్దాక్షిణ్యంగా తనను భర్త హింసించాడని ఆమె ఆరోపణ!

—వి. యస్. అవధాని

ఆకర్షణీయంగా తయారై రావడానికి ఇదే కారణమేమో—కానీ, ఆకర్షణీయంగా లేమేమోనన్నభయంతో బయటకు రాక పోవడం ఎంతవరకు సబబుగా ఉంటుంది ?

అందరి విషయంలో ఎలా ఉన్నా తన విషయంలో ఆ ప్రభావం కొంత వరకూ ఉంది. వసుంధరను నలుగురిలోకి తన భార్యగా తీసుకురాలేక పోతున్నాడంటే— ఆమె ఆకర్షణీయంగా లేదనేకద! అయితే ఆమెను తను వివాహ మెందుకు చేసుకున్నట్లు ?

అందరిలాగే ఆమెకూ భర్తతో సరదాగా తిరగాలనే కోరిక ఉంటుంది. ఆకర్షణీయంగా నలుగురికి కనిపించదనే కారణంతో ఆమెను ఆకోరికకు దూరం చేశాడతను. తనకంతగా కోరిక ఉన్నప్పుడు— నచ్చిన అమ్మాయినే వివాహం చేసుకుని ఉండవలసింది. వివాహం చేసుకుని అసంతృప్తిపడడంలో అర్థముందా?

ఇంతవరకూ ఆలోచించేక ప్రకాశరావు మనస్సుకి ఒకటే సమాధానం చెప్పుకున్నాడు. నేనామెను కష్టపెట్టడంలేదు. ఆమె అంటే ఇష్టంలేదని ఎప్పుడూ పైకి అనలేదు. వేళా కోళానికి కూడా నా అసంతృప్తిని బయట పెట్టలేదు. ఎంతో ప్రేమగా చూసుకుంటున్నాను!'

సుమారు ఒకగంటసేపు బీచివద్ద గడిపేక ప్రకాశరావూ, రాజారావూ ఇళ్లదారి పట్టారు.

ఇల్లు సమీపిస్తూంటే అతనికి మనస్సులో సుశీల మెదలసాగింది. చక్కని ఉచ్చారణ, తియ్యని కంఠస్వరం—సొగసైన నడక—అందమైన శరీరం...వీటిల్లో వసుంధరకు ఒక్కటైనా ఉంటే...

నిజంగా వసుంధరలో లోపాలున్నాయో, తన అసంతృప్తే ఆమెలో లోపాలు చూపిస్తోందో—అతను ఆలోచించడానికి ప్రయత్నించలేదు

'వసూ !' అతను తలుపు తట్టాడు. ఆమె వచ్చి తలుపు తీసింది. వంటచేస్తూ చేస్తూ మధ్యలో వచ్చిందేమో — ముఖమంతా అదోలా ఉంది. చేతులు కూడా శుభ్రంగా లేవు.

'చాలా పెందరాళేవచ్చారే—' ఆమె వెటకారంగా అతనివంక చూసినవ్వింది— 'ఆ నవ్వులో ఆకర్షణ లేదు'—అనుకున్నాడు

దృష్టిదోషం

ప్రకాశరావు. సుశీలయితే...

వసుంధర వెనక్కి తిరిగి వెళ్లిపోయింది—'ఆ నడకలో సొగసు లేదు—' అనుకున్నాడు ప్రకాశరావు.

తెలివైన ఏ భార్య అయినా భర్త ఇంటికి వచ్చేసరికి—చక్కగా అలంకరించుకుని—ఎలా కనిపించాలి! ఇంటికి రాగానే ఇలాంటి ముఖం కనిపిస్తే—మగాడికి ఇంటికి రాబుద్ధేస్తుందా?

పాపం—నాలుగు గంటలకి వసుంధర చక్కగా అలంకరించుకుని అతనికోసం ఎదురు చూసిందనీ—ఆరు దాటేకనే ఆమె వంటకు పూనుకుందనీ అతనికి తెలియదు కనీసం ఊహించడానికి కూడా అతను ప్రయత్నించలేదు. ఆమె వంటచేయ నవసరంలేని ఏర్పాటు అతను చేసిఉంటే— ఆమె తప్పక రోజల్లా అతనికోసం ఎదురు చూస్తూ ఉండేదేమో?

తనకూ ఇంటికి రావడానికి ఒక —టైముందనీ—ఇష్టంవచ్చినప్పుడు వస్తే ఆమెను నిరుత్సాహపరిచిన వాడినవుతాననీ అతనికి అనిపించినట్లు లేదు. అవునుమరి —అతను ఉన్నతుడు, విద్యాధికుడు... అతన్ని భర్తగా పొందడమే వసుంధర అదృష్టం!

ప్రకాశరావు నెమ్మదిగా బట్టలు మార్చుకుని పడకగదిలోకి వెళ్లాడు. అక్కడ మంచంమీద ఒక డైరీ అతన్ని ఆకర్షించింది. తీసి చూశాడు. అది వసుంధర డైరీ !

అతను ఒక్క క్షణం ఆశ్చర్యపోయాడు వసుంధర డైరీ రాస్తూండగా అతనెప్పుడూ

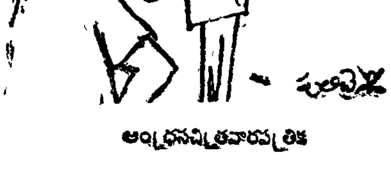

చూడలేదు అసలామె డైరీ రాస్తుందని అతనికి తెలియదు అందువల్ల అతనికి కుతూహలం కలిగి నెమ్మదిగా పేజీలు తిప్పసాగాడు.

డైరీ చదువుతూంటే అతనికి ఒక విధమైన ఆశ్చర్యం కలగసాగింది చదువుకోకపోవడంవల్ల వసుంధరకు వ్యక్తిత్వం ఉన్నదని అత నెప్పుడూ అనుకోలేదు. ఆమెకూ కోరికలుంటాయనీ, ప్రత్యేకమైన ఆలోచనలుంటాయనీ ఆ డైరీ చదువుతూంటె అతనికి అర్థమవసాగింది. అందులో ఓ పేజీ అతన్ని ఆకర్షించింది.

'డాక్టర్ని పెళ్లిచేసుకోవాలని నా కెంతో కోరిక— నాన్నగారిదగ్గర సిగ్గుపడి ఎప్పుడూ చెప్పలేకపోయాను. నా భర్తవల్ల ఎంతో మంది ప్రాణాపాయాలనుంచి తప్పించుకుని —కృతజ్ఞతలు చెప్పకోడానికి మా ఇంటికి వస్తూ—డాక్టరు భార్యగా నన్ను గౌరవించినప్పుడు—అదొక వింత అనుభవం—డాక్టర్లకు భార్యతో కులాసాగా గడపడానికి తీరుబడి ఉండదనీ— డాక్టర్నెప్పుడూ పెళ్లి చేసుకోకూడదనీ నళిని అంటూండేది. ఇప్పుడు ఈయన మాత్రం—డాక్టరు కాకపోయినా తీరుబడి ఏముంది ? సరదాగా బీచికైనా తీసుకెళ్లరు—ఏవో ఇంట్లో కబుర్లు చెప్పడమే తప్ప !'

ప్రకాశరావు తరువాతి పేజీ తిప్పాడు. మర్నాటి డైరీలో కూడా ఆ విషయం గురించే రాసిఉంది. 'అసలు నేను డాక్టర్నే చేసుకుంటాననీ—వారిని చేసుకోననీ నాన్నకు చెప్పిఉండవలసింది. నా భర్త డాక్టరు కాదే అన్న అసంతృప్తి నన్ను బాధిస్తోంది. —కానీ వారు కూడా మందులివ్వకపోయినా ఒక ఏడాదిలో ఏదో డాక్టరు అవుతారట !'

మర్నాటి డైరీలో — 'పాపం—ఆయన్ను చూస్తే జాలేస్తోంది. చాలా అమాయకులు. నన్నెంతో గాఢంగా ప్రేమిస్తున్నారు. అప్పుడప్పుడు నాలో కలిగే ఆలోచనలు వారికి తెలిస్తే ఎంత బాధపడతారో? మనస్సు స్థిరమైనది కాకపోవడం మూలాన వెధవ ఆలోచనలు వస్తాయి కానీ—లేకపోతే నాకు ఆయనమీద ప్రేమలేదనా?' అని రాసి ఉంది.

డైరీ మూసేసి ఆ మంచంమీదనే పెట్టేసి మళ్లీ డ్రాయింగురూమ్‌లోకి

వచ్చేశాడు ప్రకాశరావు. ముందతనికి విపరీతమైన ఆవేశం కలిగింది—కానీ అది ఒక్క క్షణంలోనే చల్లారిపోయింది.

వసుంధర పొరబాటున ఆ డైరీని మంచంమీద మరిచిపోయింది కానీ—అది తన కళ్ల పడాలసిందికాదు. కానీ ఆ డైరీ తనకు కళ్ళు తెరిపించిందని అతను గ్రహించాడు.

ఎప్పుడూ వసుంధర తనకు తగ్గదవునో కాదో అని ఆలోచించాడే తప్ప—ఆమె దృష్టిలో తన స్థానాన్ని ఊహించుకోలేదు తను. తన దృష్టిలో తనెలా ఉన్నతుడో—ఆమె దృష్టిలో ఆమెకూడా ఉన్నతురాలే—అంతేకానీ, ఎవరూ తనను గురించి తక్కువగా ఊహించుకోరు.

నిజానికి తనూ పెద్ద అందగాడేమీ కాదు, పెర్సనాలటీ కూడా గొప్పది కాదు. తనకంటే అందంగా, ఆకర్షణీయంగా కనబడే మగవాళ్లు బోలెడుమందున్నారు—వాళ్లతో తన్ను పోల్చుకుని వసుంధర కూడా అసంతృప్తి చెందడం ప్రారంభించితే .....

ఇన్నాళ్లకు ప్రకాశరావు సరిగ్గా ఆత్మ విమర్శ చేసుకోగలిగాడు. ఇన్నాళ్లా అతని దృష్టిలో వ్యక్తిత్వంలేని వసుంధరకు—ఆ క్షణంలో వ్యక్తిత్వం వచ్చి అతని దృష్టి దోషాన్ని పోగొట్టింది. ఇన్నాళ్లా తనెంత పొరబాటుగా వర్తించాడో అతని కర్థమయింది.

'వసూ!' అతను గట్టిగా పిలిచాడు.

'వస్తున్నానండీ!'

తియ్యని మాట వినిపించిందతినికి. మరుక్షణంలోనే మెరుపులా వచ్చింది వసుంధర. కాంతికంటె శబ్దమే ముందు ప్రయాణిస్తోంది కాబోలు—అనుకున్నాడు ప్రకాశరావు ఆమెవంక చూస్తూ.

భర్త తనవంక అదోలా చూడడం చూసి సిగ్గుపడుతూ—'అదేమిటండీ, అలా చూస్తున్నారు—పిలిచారు కదూ...?' అంది వసుంధర.

కానీ ఎందుకు పిలిచాడో ప్రకాశరావుకీ తెలియదు. అతను ఇంకా ఆమెవంకే చూస్తూ—'నా దృష్టిలో ఏదో దోషముంది—లేకపోతే ఇంత అందమైన భార్యను ఎలా నిర్లక్ష్యం చేయగలిగాను!' అని మాత్రం అనుకున్నాడు... ●

రెండురకాల వంటలు

ఓ గంట ముందు అనుకొని ఎప్పటి కప్పుడు చేయటానికి సులభంగా వుండే రెండురకాల పిండివంటలు చెబుతాను. ఇవి రెండుబొంబాయి రవతోనే చేయాలి. తినటానికి కరకరలాడుతూ చాలారుచిగాఉంటాయి.

తీపి కజ్జికాయలు

ఒక కప్పు రవ తీసుకొని చిటికెడు ఉప్పు, రెండు టీస్పూనులనెయ్యి, కొద్దిగ సోడాపొడి వేసి పూరీపిండిలాగ కలుపుకోవాలి. కజ్జికాయల లోపల వేయటానికి ఒక కప్పు చక్కెర (దంప నవసరంలేదు), అరకప్పు బొంబాయిరవ (వేపాలి), చటాకులో సగం గసగసాలు, కొద్దిగా వేపిన శనగపప్పు (పప్పులు), సగం చిప్ప ఎండు కొబ్బర (తురుముకోవాలి), జీడిపప్పు, సారపప్పు, ఎండుద్రాక్ష, ఏలకుపొడి అంతా కలుపుకొని ఒక గిన్నెలో వుంచుకోవాలి.

కలిపి వుంచుకొన్న రవను ఓ గంట నాననిచ్చి, రోట్లోవేసి కొద్దికొద్దిగ నీరు జల్లుతూ మెత్తగా ఒక 10 నిమిషాలు దంపాలి. అప్పుడే పిండిని పట్టుకు లాగితే సాగుతుంది. కొద్దిగ నూనెవేసి దంపుకొని దీనిని తీసి, చిన్న చిన్న వుండలుగా చేసుకొని పూరీలలాగ వత్తుకోవాలి. ప్రతిపూరీ అంచు చుట్టూ కొద్దిగా నీరు రాసి, చక్కెర పొడిని తగినంత వేసుకొని పూరీ కొసలు అతకాలి. నీటితడి వుంటుంది కాబట్టి పూరీ విచ్చుకోక గట్టిగ వుంటుంది. దీనిని నూనెలోగాని, నెయ్యిలోగాని, డాల్డాలోగాని వేసి బాగా కరకరమనేలా వేపాలి. తినటానికి బాగుంటాయి. వేడిమీద తింటే మా చెడ్డ రుచిగా వుంటుంది సుమండీ. చక్కెరపొడి మిగిలినా, పిండి మిగిలినా అట్టే బాధ వుండదు. పిండి మిగిలితే పూరీలు చేసుకోవచ్చు. చక్కెరపొడి మిగిలితే కాస్త కరిగిన నెయ్యిగాని, పాలుగాని వేసి లడ్డులాగ వుండ కట్టి తినవచ్చు. బాగుంటుంది కూడాన్నూ!

కారం కజ్జికాయలు

దీనికి కూడ ఒక కప్పు బొంబాయి రవ తీసుకొని తీపివానిని కలిపినట్లుగ కలుపుకొని వుంచుకోవాలి.

ఒక కప్పు శనగపప్పు, 4, 5 పెద్ద బంగాళాదుంపలు (రెండు ముక్కలుగ చేసుకోవాలి) నీరు వేసి వుడకనివ్వాలి. పప్పు చితికేదాక వుడకనివ్వక దింపుకొని, నీరంతా వోడనివ్వాలి. బంగాళాదుంపలను తొక్కు తీసుకొని చిన్న చిన్న ముక్కలుగ చేసుకొని పప్పులో కలపాలి. పప్పు వుడికేలోగా కావలసిన మసాలాకారం దంపుకోవాలి. మసాలాకు వేయవలసినవి: ఎండుకొబ్బరముక్కలు చిన్న చిన్నవి పచ్చిమిరపకాయలు, ఉప్పు, అల్లంముక్క, జీలకర, వెల్లుల్లి 4, 5 పాయలు. ఇవన్నీ మెత్తగ దంపుకోవాలి. రెండు వుల్లిగడ్డలను సన్నగ తరుక్కొని, పోపులో వేపి కరివేపాకు, కొతిమ్మెర ఆకు వేసి, మసాలాకారం వేసి బాగా కలిపి పప్పు, బంగాళాదుంప ముక్కలువేసి 2, 3, నిమిషాలు బాగా కలియబెట్టి కూరలాగ చేసుకొని ఒక గిన్నెలో వుంచుకోవాలి.

తీపి కజ్జికాయలాగే రవను దంపుకొని కజ్జికాయల పొట్టలో ఈ కూరను వేసి నింపాలి. వీటిని కూడ బాగా కరకరమనేలా వేపి తీయాలి. ఇవి కూడ చాలా చాలా బాగుంటాయి, వేడిమీదనయితే మరి చెప్పనక్కరలేదు.

సాయంత్రం కాఫీకి ముందు తలా రెండు తీపి, కారం కజ్జికాయలు యిస్తే బాగుంటుంది. ఎంత కావాలో అంతే చేసుకొంటె శ్రమ తప్పటమే కాకుండా, దుబారా కూడ తప్పుతుంది. వంటలో అనుభవం లేని వారుకూడ దీన్ని చేయవచ్చు. చేయటంలో కష్టం, నాజూకూ లేని పని కాబట్టి ఎటువంటి వారయినా ప్రయత్నించవచ్చు.

—మంగళాశంధూర్. ●